

Apám az ágy és a ruhásszekrény között

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 19. szám, 2022. május 13.

Két nappal azután, hogy meghalt, megjelent a szobámban. Éjszaka volt, talán hajnali kettő-három körül lehetett. Egyszer csak felébredtem.

Ez persze mindenkivel megesik. Néha lassan kezd jelezni a szervezet, máskor hirtelen szakad félbe az alvás. Van, hogy egy rossz álomból térek vissza, hirtelen nem is tudom, hol vagyok, és nem értem, mi történt velem. Előfordul, hogy csak az álombeli történések kontúrja van meg, vagy csak a hangulat, aztán percekig ott fekszem tehetetlenül, két világ között. Máskor az ébredés után még hosszú ideig emlékszem az álomra, aztán valahogy mégis minden elpárolog, elillan, mint a fürdőszobai tükörről a pára, amikor maradok magammal szemben, az arcvonásaim, a ráncok, a borosta, semmi más. Néha egészen dühítő és kiábrándító, hogy az előbb még megvolt az álom, aztán szó nélkül elmegy, pedig fontos akart lenni, fontos is volt, biztosan valami különleges jelentéssel, amit le kellene fordítani, megérteni, de már hiába.